

A bírálbizottság, ha fejtörés árán is, de köteles volt a három mű között fokozatokat felállítani s azokat rangsorban beállítani. Mi úgy érezzük, hogy ez nem feladatunk. Mindhárom munka igen kiváló mű; önálló szempontok szerint, igen magas irodalmi és jogi követelményeket felállítva oldja meg feladatát. A devizajog fejlődése és feldolgozása e három művel nincs befejezve. A szerzők munkája nem mondja ki az utolsó szót a devizajognak a magánjogi rendszerbe való beépítése kérdésében, de mindenesetre határkövet jelent a fejlődésben. H. L.

Az ügyvédi munkadíj az új ügyvédi rendtartásban. (1937: IV). Írták: *Dr. Bernhard Miksa* a bíró és ügyvédvizsgáló bizottság tagja és *Dr. Bernhard László*. Az új ügyvédi rendtartásnak az ügyvédi munkadíjt szabályozó, valamint az ügyvédi munkadíj érvényesítését biztosító rendelkezései igen szövevényes magánjogi kérdéseket vetnek fel. Szerzők rendszeresen tárgyalják az ügyvédi munkadíj megállapításának, biztosításának és érvényesítésének egész anyagát, mindig tekintetbe véve az ügyvédi rendtartás azon rendelkezéseit is, melyek a törvényben más helyen vannak szétszórva, de az ügyvédi munkadíjra vonatkozó rész egyes intézkedéseivel szerves kapcsolatban vannak. Így az ügyvédi díjfizetési kötelezettség vizsgálatánál tekintettel kell lenni az ügyvédi megbízási szerződés egész természetére, mert hiszen az ügyvédi díjmegállapodás, díjfizetési kötelezettség csak e szerződésnek egyik része, egyik szolgáltatási kötelezettséget megállapító rendelkezése. A tényvázlat felvételének kötelezettsége igen szoros kapcsolatban van az ügyvédi munkadíj kérdésével, mert e tényvázlattal igazolhatja az ügyvéd, hogy nem nyilván alaptalan pert vállalt az eléje terjesztett tényállás figyelembevételével. A nyilván alaptalan per vállalása tilos lévén, ez befolyással van az ügyfél díjfizetési kötelezettségére is.

A könyv részletesen tárgyalja az ügyvédi munkadíj esedékességének, valamint az ügyvédi beszámítás, törvényes zálogjog és megtartási jog nehéz kérdéseit. Igen érdekes okfejtéssel bizonyítja, hogy az ügyvéd beszámítási és törvényes zálogjoga fennáll az esetben is, ha az ügyfél a törvény szerint követelhető előlegadást elmulasztja. Ezen értelmezés nélkül az ügyvédi beszámítási és törvényes zálogjog rendszerint csak eső után köpenyeg lenne, mert nem valószínű, hogy az ügyek befejezése és a költségjegyzék elküldése utáni esedékességkor nagyobb összegek folynának be az ügyvédhez a fizetni nem akaró ügyfél részére, aki akkor a beszámítás és törvényes zálogjog intézményét meg-hiusíthatná azzal a rendelkezésével, hogy ne az ügyvédnek, hanem az ő kezéhez fizessenek. (Természetesen ez nem állhat a polgári perben megítélt perköltségre, mely az ügyvéd kezéhez fizetendő.) Nagyon érdekes a könyvnek a tartásdíjknál a beszámítás és a törvényes zálogjog alakulására vonatkozó fejtegetése.

Helyes a szerzők az az állásfoglalása, hogy az ilyen tartási követelésekkel szemben is csak a létminimum erejéig van korlátozva a beszámítási és a törvényes zálogjog, mert valóban méltánytalan és a gyakorlat célkitűzéseivel ellenkezne, ha pl. a férjtől havi 500—600 pengő tartásdíjat kapó és egyébként is gazdag, vagy más jövedelemmel is bíró feleség a keresetere utalt és esetleg a tartásdíjat nehéz ügyvédi munkájával az ügyfél részére kiharcoló vagyontalan ügyvéd követelése kijátszásával fényűzési kiadásokat fedezne abból az összegből, amit az ügyvéd nem tarthat vissza. Nagyon helyesen jegyzi meg a mű, hogy ezen az sem változtat, hogy az ügyvéd vagyonos ügyfelével szemben körülményes perlési végrehajtási eljárást folytathat le, mikor a kezében lévő pénzt ki kell adnia.

A fent taláalomra kiragadott egy-két kérdéshez hasonlóan érdekesen tárgyalja a mű az ügyvédi díj egyéb kérdéseit is.
Sz—i.

„Budapesti Lakbérleti Szabályrendelet alapján kialakult új bírói gyakorlat.” Összeállította: Dr. vitéz Szent-Iványi Ádám kir. tszéki bíró. A mintegy két évvel ezelőtt megjelent új székesfővárosi lakbérleti szabályrendelet megjelenése után rövidesen a rendeletet kommentáló és ismertető számos munka jelent meg, melyek több-kevesebb sikerrel ismertették a rendelet részben eddig ismeretlen és a magyar jogban teljesen újszerű rendelkezéseit. Természetesen az eddig megjelent művek a szabályrendelet alapján kialakult bírói gyakorlatot nem ismertették, mert hiszen ilyen bírói gyakorlat csak a rendelet alkalmazását követő bizonyos idő múlva alakulhatott ki. — Éreztük mindnyájan ennek hiányát és ezért a legnagyobb örömmel üdvözölhetjük vitéz dr. Szent-Iványi Ádám könyvét, amely a szabályrendelet alapján kialakult bírói gyakorlatot dolgozta fel és állította össze.

Megállapíthatjuk, hogy a könyv igen komoly és rendkívül használható munka és az nemcsak a jogásztársadalomnak, hanem a bérleti viszonyban akár bérbeadói akár bérlői minőségben érdekelt személyeknek, tehát mondhatni a fővárosi lakosság túlnyomó részének igen nagy segítségére lesz vitás kérdések eldöntésénél.

A könyv beosztása nagyon áttekinthető, mert minden egyes szakasznál ismerteti a kialakult gyakorlatot, sőt olyan bírói döntéseket, melyek több szakaszban szabályozott kérdéseket érintenek, mindegyik helyen ismerteti a szerző és ezáltal az áttekintést lényegesen könnyebbé teszi. — Nagyon jól szerkesztett tárgymutató egészíti ki a könyvet, melyről ilyenformán elmondhatjuk, hogy a lakbérleti és ezzel összefüggésben álló jogi kérdésekre vonatkozóan minden fontos tudnivalót tartalmaz.